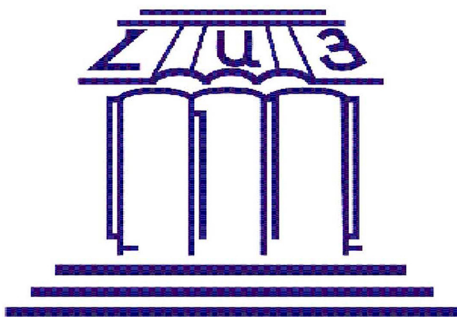

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

ԵԳԻՊՏԱԿԱՆ

ԱՌԱՆԴԱՎԷՊԵՐ

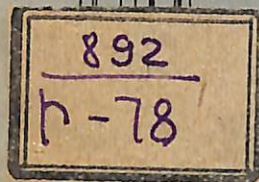
ՊԱՏԱՆԻՒՆ

ԳՐԱԴԱՐԱՆԸ

ՀԱՏՈՐ ԹԻԻ 45

ԻՍԻՍԻ
ՓԱԽՈՒՍՏԸ

Դ. ՇԱՐԲ

Թ.

Հրատարակուիլն «ՍԱՀԱԿ-ՄԵՍՐՈՊ» Տպագրության

« ՊԱՏԱՆԻԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԸ »

1. Լսմիսոս եւ Ապոլոն
2. Աֆսիոնոֆ
3. Թեւաւոր Զին
4. Պանոմ
5. Պանսորա
6. Եղիա եւ ուրիշ Պասմուածքներ
7. Միսաւ
8. Անետուած Կայծր
9. Սահլի
10. Մարդիկ ինչո՞վ կ'ապրին
11. Օկիբր
12. Թեսես եւ Լաբլորինթոսի Վիշապը
13. Լինչի Արարատի վերելքը
14. Էվերեսթ ինչպէս կը փորձեն մագլցիլ
15. Հայաստան 2330 տարի առաջ
16. Էփսոս — իր կեանքը եւ գիտե՞՞ք
17. ” ” ” ”
18. Արեւներ դեպի հիւսիսային բեւեռ
19. Պիլարս եւ Ինքայի գանձերը
20. Ուղեւորութիւններ Ափրիկէի մէջ
21. Հասան, ձննդուկ եւ հուլ հա չիկ
22. Վարդան Փիլիկկամերազի մը Գինը
23. Վահագ
24. Սասանի Ծոռ
25. Կրակի դարը
26. Ծանրացած Կեղծամբ
27. Դարերը գլխորդով անկը ստեղծեցին
28. Ասա, Հսի Լինկ Շին եւ Բրբին
29. Առաջին ժամացոյցը
30. Կրակի Ուժը
31. “Եւ եղեւ լոյս
32. ”
33. Լոյսի հրաւայիները
34. ‘Նոր ուժեր’ նոր օրեր
35. ”
36. Երբ պիտի տան ք Գիտութեան յաղ-
բանակը...:

ԻՍԻՍԻ ՓԱԽՈՒՍՏԸ

Երկար ատեն Իսիս և Հորըս բան-
տարկուած մնացին այդ ապարանքին
մէջ։ Ազատուա՞ր ոչ մէկ յոյս կար։

Բանտարկութեան առաջին օրերուն,
Տայիլըն կանոնաւոր օրական այցելու-
թիւններ կուտար իր եղբօր կնոջ։ Ան
կը ջանար իր նպատակը իրադրծել ա-
զատ արձակման և ապագայ փառքի
գեղեցիկ խոստումներով։ Բայց նկա-
տելով որ Իսիս այդ խոստումներուն,
ինչպէս նաեւ իր բոլոր սպառնալիքնե-

892
h-78 uy. 22568

19 NOV 2011

(2337-55)

= 242 =

լուն խուլ կը մնար, Տայիքն վերջ
տուաւ իր այցելութիւններուն:

Տայիքնի օրական այցելութեանց
այսպէս դադրելը նախապէս բաւական
ուրախութիւն պատճառեց Իսիսին: Բայց
խորհելով թէ, այս բացակայութիւնով
ան կրնար փոխանակ իր վատ դիտաւորու-
թիւնները լքելու, աւելի դաժան բախտ
մը տնօրինել իրեն ու իր անմեղ ման-
կան, սկսաւ շատ աւելի մտահոգուիլ:

Արեւ աստծուն իր օրական թա-
խանձանքները անօդուտ կ'անցնէին:
Փրկութեան ոչ մէկ միջոց կար այլեւս:
Ոչ ոք իր օգնութեան կը փութար...:
Հիմայ իր միակ այցելուներն էին ծեր
բանաստղաճիւղն ու անոր կէնը, որոնք օրը
անգամ մը կ'այցելէին իրեն. մին կե-
րակուրդ կը բերէր, իսկ միւսը կուգար
հարցնելու թէ ոեւէ ծառայութեան կը
կարօտէ՞ին:

Իսիսի բարութիւնը անոնց սրտերը
զրաւած էր, և եթէ հնարաւոր ըլլար
բանաստղաճիւղ շատոնց անոր վախճանը

= 243 =

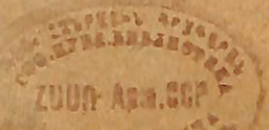
պիտի դիւրացնէր: Բայց ոչինչ կըր-
նային ընել. որովհետեւ Տայիքն կամ
Սէթ, ինչպէս հոս կը կոչէին զինք, մա-
զական ուժեր ունէր, և բանտն ու
բանաստղաճիւղն միատեղ կախարդած
էր, այնպէս որ բերդին մուտքի և ելքի
ճամբաները զանել անհնարին էր թէ
բանաստղաճիւղն և թէ բանաստղաճիւղ-
ներուն:

Իրիկուն մը երբ Իսիս անկողին
չմտած կը խաղար իր զաւկին հետ,
յանկարծ բարձրահասակ, լուրջ դէմքով
օտարական մը տեսաւ իր առջեւը: Խոր-
հելով թէ անծանօթը իր թշնամիին
գործակալներէն մին կրնար ըլլալ,
ցատընց վեր, փոքրիկն հօրքար իր ե-
տեւը, օտարականէն հեռու ձգեց և
կեցաւ անոր և իր զաւկին միջեւ:

— Ո՞վ էք, և ի՞նչ կը փնտռէք
հոս, հարցուց իր սովորական հեղինա-
կաւոր շեշտովը:

— Մի՛ վախնար, Իսի՛ս, պատաս-
խանեց անծանօթը, քեզի օգնելու եկայ

10980-54

ո՛չ թէ փաստ հասցնելու: Եթէ իմ երկնային մարմնովս ներկայանայի պիտի ճանչնայիր զիս, Թոթն եմ, նոյն ինքն Րայի կողմէ զրկուած, օգնելու քեզի, բռնակալին ձեռքէն փախուսող զիւրացնելու համար, որպէսզի հնարաւոր ըլլայ քեզ՝ մեր օգնութեամբ՝ վերագտնել Օսիրիսը:

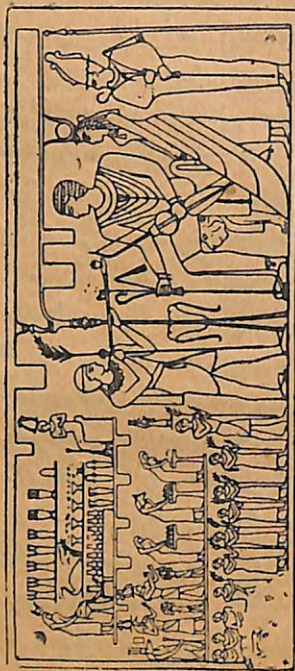
Թոթ աստուածներուն ամէնէն իմաստունն էր: Գիտութեանց բոլոր բանալիները իր քովն էին և խելքով ու ուժով անոր հաւասարողներ չկային: Իսիս գոհացաւ և վստահեցաւ անոր:

Օսիրիսի անուան յիշատակութիւնը բաւ էր որ հարցումներու հեղեղ մը ուղղէր ան իր այցելուին, բայց Թոթ ձեռքի նշանով մ'արդիւնց այդ ամէնը:

— Խօսակցութեան ատեն չէ այս վայրկեանը, ըսաւ այդ աստուածը: Եթէ կ'ուզես կեանքդ ազատել, նոյնպէս Օսիրիսին զաւկին կեանքը, պատրաստուէ հետեւիլ ինձ: Մխիթարանքիդ համար միայն այսքանը ըսեմ. պի-

տի գայ ատենը երբ պիտի գտնես Օսիրիսի մարմինը, որ վերակենդանացած աւելի փառաւոր ու ընդարձակ կայսրութեան մը պիտի տիրէ, որ երբեք երեւակայած ըլլայ մարդ:

Թոթի այս նախատեսութիւնը, ինչպէս արդէն զիտենք իրականացաւ, որովհետեւ Օսիրիս հետագային Տուատի և Ամէնոտէի իշխանը եղաւ, և հաստատուեցաւ որպէս դատաւորը մեռեալներու հոգիներուն: Բայց Իսիս Թոթի խօսքերուն բուն նշանակութիւնը չհասկցաւ, այլ ուրախութեամբ լսեց անոր նախատեսած փառքի օրերու մասին, առանց գիտնալու թէ ո՛ր թագաւորութեան կը վերաբերէին անոր գուշակութիւնները: Այսպէս մխիթարւած և ուրախ թէ օր մը պիտի տեսնէր իր տէրն ու ամուսինը, և դեռ երկաթ ատեն պիտի վայելէին իրենց նախկին երջանկութեան օրերը, հօրըն իր թեւերուն մէջ առած հետեւեցաւ իր ազատարարին:

Օսիթիս եւ Իսիս՝ իրենց հետագայ փառքի օրերուն:

Տես նաեւ նկարներ էջ 36 եւ էջ 44:

Կախարդութեամբ այդ ապարանքէն ել-
քը տեւեց բաւական երկար: Ուրա-
պտոյտ նեղ անցքերէ, ամրափակ դռ-
ներէ, որոնք Թոթին մոգական հպումով
հրաշքով իրենք իրենցմէ կը բացուէին,
և անոնց դռքերուն առջեւ գերբնական
շոյսերով լուսաւորուող ընդերկրեայ
մութ անցքերէ անցնելէ ետք, վերջա-
պէս ընդարձակ հովտի մը մէջ Տայփընի
ապարանքին զաղտնի դռներէն մէկէն
դուրս եկան:

Հոն Թոթ հրաժեշտ առնելով ը-
սաւ Իսիսին թէ ինք կը մեկնէր այլեւս:

—Քու և Հօրըսի պաշտպանութիւնը,
ըսաւ ան, կը յանձնեմ սպասաւորներէս
ոմանց խնամքին: Անոնք ծառաներն
են Բա ամենակարող աստծուն: Հետեւէ
անոնց մինչեւ որ հասնիք հարաւային
քաղաք մը ուր պիտի առաջնորդեն քեզ,
և բնակէ հող: Առ այժմ մնաս բա-
րով: Եւ հազիւ թէ Իսիս անոր շնոր-
հակալութիւն պիտի յայտնէր, Թոթ
անհետացած էր և Հօրըսին ու ինք

առանձին մտադրած էին ամայի այդ հովտին մէջ:

— Բայց ու՞ր են թոթին խոտոցած սպասարկուները ... Իսիս սկսաւ հարցնել ինքնիրեն, չորս գին նայելով: Հապա եթէ ոչնչանան, և մինչ այդ Տայփընի մարդիկը նկատե՞ն մեր փախուստը ... Ո՛հ ի՞նչ ընեմ, հոս սպասե՞մ թէ ոտ վարի եղէգնուտները վազելով պապիրոսի տերեւներուն մէջ պահուըտիմ ... :

— Երբոր տիկինը պատրաստ ըլլայ ճամբայ կ'ելլենք, ըսաւ ձայն մը որ իր ոտքերուն տակէն գալ թուեցաւ շուարած փախստականին:

Իսիս վար նայեցաւ և հող հսկայ կարիճ մը տեսաւ, և ... ահա հատ մըն ալ, հատ մըն ալ ... հատ մըն ալ ... շարունակեց ան, համընդմիջեալ եօթմը: Աստուծոյ էին թոթի ծառաները: Եթէ ուրիշ կին մ'ըլլար Իսիսին տեղը վախէն իր տեղէն վեր պիտի ցատքէր, բայց ան գիտէր թէ Աստուած ամէնէն

անհաւատարի բաները որպէս զործիք կը գործածէր իր կամքն իրագործելու համար: Ուստի կարիճներուն դառնալով: Ինչո՞ւ հոս ժողովուած էք, հարցուց Խսիս:

— Ես Տէֆէնն եմ, պատասխանեց կարիճներուն ամէնէն մեծը, եկած եմ հետեւելու Իսիսին և իր որդւոյն, Հօրըսի, զանաւոր պահպանելու համար:

— Ես Պէֆէնն եմ, պատասխանեց միւսը, և եղբօրս Տէֆէնի հետ կը քալեմ Իսիսի ետեւէն որ անոր վնաս մը չհասնի...

— Ես Մէստէտն եմ, յարեց երրորդը, և Իսիսէ Խճէն պիտի քալեմ...

— Ես Մէստէտէֆն եմ և ձախէն պիտի հետեւիմ ու պաշտպանեմ Իսիս թագուհին:

— Մենք Փէտէտը, Թէտէտը, Մատէտն ենք գոչեցին միւս երեքը, զորք կըլաւ Բայի կողմէ՝ Իսիսը առաջնորդելու հարաւային այդ քաղաքը ուր պիտի բնակին ինք և Հօրըս:

— Լա՛ւ, ըսաւ Իսիս: Ուրեմն
դէմքերնիդ գետին դարձուցէք որ ճամ-
բան ցուցնէք ինծի...

Այսպէս ճամբայ ելան:

Երկար օրեր, արեւի կիզիչ լոյսին
տակ, անսպաւաններու մէջէն, շարունա-
կեց փախստականներու ճամբորդու-
թիւնը: Յոգնած, անապատի արեւին
միօրինակ փայլուն լոյսէն զրեթէ կու-
րացած իր ճամբան շարունակեց Իսիս,
յաճախ իր ծռած քամակին վրայ շալ-
կած փոքրիկն Հօրըսը: Հակառակ զգա-
ցած յոգնութեան, ներքին ուժ մը, վախ
մը միշտ առաջ կը քշէր իր քայլերը,
և ստեպ կը փափաքէր որ իր փոքրիկ
առաջնորդները քիչ մ'արագացնեն ի-
րենց ընթացքը, որպէսզի հնարաւոր
եղածին չափ հեռանան, և երբ խնաց-
ուի իրենց փախուստը, Տայիւրն չկարե-
նայ ամայի այդ անապատին մէջ հաս-
նիլ իրենց ետեւէն:

Բայց Փէտէտ, Թէտէտ և Մատէտ,
երեք առաջնորդող կարիճները, մղուած

աստուածային ուժերէ, երբեք չէին փո-
խուր իրենց յամր ընթացքը, ընդհակա-
ռակն պատշաճ ատենին Իսիսի և Հօ-
րըսի հանդստեան համար, դադար կը
առնէին: Անոնք գիտէին թէ ամէն
ինչ Բայի հսկողութեան և խնամքին
տակն էր, և Իսիս պաշտպանուած էր
անոր անտեսանելի թեւերուն տակ:

Վերջապէս փոքրիկ խումբը հա-
սաւ Տէր անուն քաղաք մը, և կարիճ-
ները խնացուցին Իսիսին թէ պէտք էր
ատեն մը բնակիլ հոն:

Թոք

Աստուած Լուսնկայ

էւ

Տէր Գիւտութեանց

ԻՍԻՍԻ ՆՈՐ ՀՐԱՊԱՊՈՐՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Տէր հասնելուն, Իսիս ուղղակի քաղաքապետին տունը դիմելով պատասխարան խնդրեց: Քաղաքապետին կինը սակայն, Իսիսին ընկերացող կարծնները տեսնելով սաստիկ այլայլեցաւ և վախէն ոչ միայն մերժեց անոր օգնել, այլ հրաման ըրաւ որ քաղաքին մէջ ոչ մէկ տեղ ապաստան չտրհուի անոր, Իսիս ստիպուեցաւ վերադառնալ եկած ճամբով և քաղաքէն դուրս, Նեղոսի ափին վրայ տարածուող դաւարավայրը երթալով շուք տեղ մը նստաւ, հանգչելու համար:

Հոն ծառի մը կոճղին կռթնած, փոքրիկն Հօրըս իր թեւերուն մէջ, մտահոգ նստած էր Իսիս երբ տեղացի աղքատ կին մը մօտենալով («Նա ա՛յոգնած կ'երեւիք, տիկին») ըսաւ. որովհե-

տեւ ուրիշներուն պէս ան ալ նկատած և դիւրաւ ճանչցած էր Իսիսի ազնուական երեւոյթը: «Աղքատիկ տուն մ'ունիմ, և ձեզի վայելող գլխիկէ ոչինչ հրամցնելու, բայց բոլոր ունեցածներս սիրով կը տրամադրեմ ձեզի: Եկէք հետս, զոնէ հանգստի ապահով տեղ մը կը գտնէք: Ելէք, հետեւեցէք ինձի, ազնիւ տիկին, և թոյլ տուէք որ ես չալկեմ մանկիկը»: Եւ առանց պատահանի սպասելու, ծռեցաւ, վերցուց Հօրըսը և ուղղուեցաւ դէպի իր անակը որ քիչ մ'անդին, մարգագետնի միւս ծայրը եղէգններէ շինուած փոքրիկ հիւղ մըն էր:

Հոն հասնելուն, աղքատ կինը պընակ մը կաթ, քիչ մը հաց և չոր պըտուղներ բերաւ Իսիսին, և երբ ասուածուհին գեղջկական այդ սեղանին նստած իր անօթութիւնը կը յագեցնէր, ինքն ալ ուրիշ ամանէ մը սկսաւ Հօրըսը կերակրել:

Արթնամիտ մէկն էր Իսիսի նոր

հիւրընկալուհին: Շատ չանցած սկսած էր մեծ կարեկցութեամբ և քաղաքավարօրէն հարցունքներ իր հիւրը, և հասկնալով թէ որքան անդթօրէն և ի՞նչ անարգական բառերով քաղաքապետին կ'ինը իր դռնէն վռնտած էր օտարուհին, ըսաւ «Արդարեւ շատ անգութ կ'ին մըն է անիկա, քարտէրտ և ետասէր: Միայն ինքն իր մասին կը խորհի, և եթէ կ'ինայ ոչ ոքին բարիք մը կ'ընէ: Թող Բան ինքն զթայ անոր պակասութեանց և ողորմի իրեն»:

Անմիջապէս որ քաղաքապետին կ'ինը իմացաւ թէ աղքատ կ'ինը հիւրասիրած էր իր վռնտած օտարուհին, մեծ բարկութեամբ փութաց անոր տունը և սկսաւ յանգիմանել զայն:

— Ինչպէ՞ս կը համարձակիս բարութիւն ցուցնել մէկու մը, որ իմ տը՝ հաճութեանս առարկայ եղած է: Եթէ ամուսինս հոս ըլլար անմիջապէս մըտրակել կուտայի քեզ այս ժպիրհութեանդ համար:

— Տիկինը շատ յոգնած էր, պատասխանեց խեղճ կ'ինը խանարհաբար: Քիչ մը ուտելիք տուի իրեն, և ձգեցի որ տանս մէջ հանգչի իր յոգնութիւններէն, դեռ ատկից պակաս բան մը կ'ընայի՞ ընել ... :

— Ատկից պակաս ... զոչեց միւսը բարկութեամբ, կը համարձակի՞ս հարցնել ինձ այդ: Ես չէ՞ի որ իր վատ ընկերակիցներուն համար, չար, թունաւոր կարիճներուն պատճառաւ մերժեցի անոր աղերսանքը ... իսկ դու անոր բարութիւն ցուցնելով կը համարձակիս լռելեայն պարտաւել, դատապարտել իմ արարքը: Պարպէ այս բնակութիւնը: Անմիջապէս հեռացիր իմ հողերէս ... Եթէ վաղն տուտու, ամուսնիս վերադարձին այս տունէն հեռացած չըլլաս, քեզ մտրակել կուտամ ... Կը բանտարկուիս ալ:

Քաղաքապետին կ'ինը մեկնեցաւ հպարտ նայուած մը նետելով Իսիսին, որ լուռ հանդիսատեսը եղած էր անոր

անխիղճ վերաբերմունքին:

Անմիջապէս որ կալուածատիրոջ կինը մեկնեցաւ, գեղջկուհին սկսաւ դառնօրէն ողբալ իր դժբախտութիւնը: — Կեանքիս ամէնէն երջանիկ յիշատակները այս տան հետ կապ ունին, կուլար խեղճը, իսկ հիմա կը ստիպուիմ մեկնել ասկէ: Ո՛հ չար կի՛ն: Ինչո՞ւ կ'ուզես որ ուրիշներն ալ կամ քեզի պէս չար ըլլան, և կամ խեղճ ու թշուառ:

— Ամբասինն ալ իրեն չափ անխիղճ է: Հարցուց Իսիս:

— Աչ պատասխանեց կինը. բայց անոր չար լեզուէն շատ կը վախնայ և միշտ տեղի կուտայ. եթէ աղաչանքս ընդունի իսկ, կինը չպիտի ձգէ...:

— Ալ մի լար, ըսաւ Իսիս: Ձեռ դիտեր թէ քվ եմ ես, բայց զիտցիր որ կրնամ օգնել քեզի, վստահ եղիր, տունէդ պիտի չբաժնուիս:

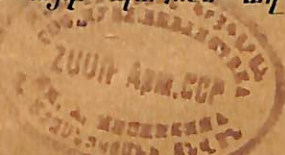
Մինչ այդ կարիճները, որոնք իրենց պաշտպանեալին եղած այդ ա-

նարգանքը նկատած էին, սկսան խորհրդակցել, ծրագրելու համար թէ ինչ պէս ամէնէն ազդու պատիժ մը կրնան ին տնօրինել, իրենց վրէժը լուծելու համար: Վերջապէս բոլորը Տէֆէնին եկան, և իրենց պոչերուն թոյնը անոր փոխանցելէ ետք զրկեցին զայն քաղաքատին տունը:

Դնաց Տէֆէն, մօտեցաւ քաղաքատիւ տան, և դրան բաց ճեղքուածքէն ներս մտնելով, աննշմար անցաւ այն սենեակը ուր կար մանկան մը օրօրոցը ու խայթեց մէջի մանուկը:

Պզտիկին լացը լսելով շուտով իր մայրն ու տան աղախինները ժողովուցան անոր սնարին մօտ, բայց իղուր, պզտիկը մարդկային օգնութեան կարօտ չէր այլեւս: Եօթնապատկուած թոյնը մահացու էր և հակառակ եղած բոլոր ջանքերուն շատ չանցած մեռաւ փոքրիկը:

Եւ աւելի գէշն ալ պատահեցաւ: Իրարանցումի այդ պահուն աղախին-

ներէն մին յուզումէն ինքզինք կորսնցուց, ջահը ձեռքէն ձգեց և տունը կրակ առաւ: Հազիւ կարելի եղաւ փոքրիկը կրակէն ազատելով բակ հանել:

Երբ ծառաներն ու աղախինները կրակը մարելու կ'աշխատէին, խելակորոյս մայրը ինքզինք փողոց նետեց և սկսաւ լաց ու կոծով ամէնուն օգնութիւնը հայցել: Բայց ոչ ոք իր օգնութեան փութաց: Իր ետասիրութիւնն ու անգթութիւնը բնակչութիւնը օտարացուցած էր իրեն: Իր ցանն ամօքելու, սիրտը մխիթարելու ոչ մէկն ունէր: Ամէնէն ատուած, ամէնուն անհանդուրժելի եղած էր: Բայց քաղաք կը գտնուէր մէկը որ զգաց անոր ցաւը և զթաց իրեն: Օտարականը, որ իր տունէն վռնտած էր այդ առաւօտ, ան ալ պզտիկ մ'ունէր: Գիտէր թէ մեռնող փոքրիկը յանցաւոր չէր, այլ մօր մեղքը քաւելու կոչուած դժբախտ մըն էր: Իսկա զթաց թէ՛ մանկան և թէ՛ անոր

մօր, ու իրենց դրան առջեւէն անցած պահուն կանչեց զայն:

— Ինձի եկուր, որովհետեւ իմ խօսքերս ուժ ունին պատսպարելու, պահպանելու և ի հարկին վերակենդանացնելու անոնք, որոնք անմեղ են: Կրնամ հօրմէս ուսած խօսքերովս բուժել մանկիկդ: Եթէ կ'ուզես, հոս բեր պզտիկդ և պիտի բուժուի ան:

Նախապէս քաղաքապետին կ'ընդ չուզեց շնորհապարտ մնալ մէկու մը որուն հանդէպ այնքան անբարեխիղճ վերաբերմունք մ'ունեցած էր: Բայց տեսնելով որ ուրիշ մը չէր օգներ իրեն, որոշեց փորձել արհամարհուած օտարուհիին ուժը: Այսպէս տուն դարձաւ և փոքրիկը բերելով զրաւ Իսիսի ոտքերուն առջեւ:

Իսիս ծռելով ձեռքը պզտիկին զըլուխը զրաւ և ըսաւ.

— Օ՛, թոյնը Տէֆէնի, դուրս ելիր և երեւցիր գետնի վրայ: Մի՛, այլեւս մի յառաջանար: Օ՛ թոյնը Պէ-

Ֆէնի, դուրս ելիր, որովհետեւ ես Իսիսն եմ, աստուածուհին, որուն խօսքերը ուժ ունին, որ գիտէ իր խօսքերով հրաշքներ գործել: Օ, Մէստէաի, Մէստէաէֆի, Փէսէաի և Մատէաի թոյները, ալ մի՛ յառաջանաք այլ, դուրս եկէք այս պղտիկին երակներէն:

Յետոյ սկսաւ կրկնել բոլորին անծանօթ մողական այն բառերը զորս ինք ուսած էր Թոթէն: Իրիկունը մօտ էր, շուքերը շատունց սկսած էին երկննալ, և երեկոյեան զովայնող հովը սկսած էր եղէգներուն մէջ արեւ ասածուն իր զովաբանութիւնը կրկնել, երբ Իսիս նկատելով որ Միլիոնաւոր տարիներու նաւակը կը մօտենար իր օրական ճամբորդութեան վախճանին, ձեռքը վերցուց պղտիկէն և շտկուելով թեւերը տարածեց, երեք անգամ երկրպագեց Րային և բարձրադադակ գոչեց.

— Մանուկը կ'ապրի և թոյնը կը մեռնի: Կ'ապրի արեւը, ու կ'անհետին բոլոր չարիքները: Իրենց շուրջը

խմբուող կիները վարը գետին պառկող տղուն նայեցան: Մեռելը հանգարաւ շնչել սկսած էր:

— Տարէ՛ք, ըսաւ Իսիս պղտիկը ցուցնելով, և ետ խրճիթ մտաւ:

Նոյն այդ պահուն հրդեհը մարելու աշխատող մարդիկը զարմանքով ներկատեցին թէ բոլոր կրակները ինքնաբերաբար մարեցան, քաղաքապետին տունը ստոյգ վիճացումէ ազատելով: Աստուածները ընդունած էին Իսիսի ազաչանքը ... որ խեղճ կնկան լնայուին իր չարութեան պատիժները:

Այդ զիշեր երբ ամէն մարդ խոր քուն էր, աղքատիկ այդ կնկան դուռը զարնուեցաւ: Իսիս և իր հիւրընկալուհին արթնցան և զարմանքով իրարու երես նայելէ վերջ՝ գեղջկուհին ելաւ դուռը բանալու: Քաղաքապետին կիներ էր, որ դուռը բացուելուն ուղղակի ներս մտաւ և յառաջանալով նստաւ Իսիսի ոտքերուն առջեւ:

— Այս առաւօտ դռնէն վռնտեցի

քեզ: Կարիճներէն վախցայ: Բարկացայ երբ տեսայ թէ կարիճներով տունս կը մօտենաս: Փոքրիկիս ապահովութիւնը այդ կը պահանջէր խորհեցայ: Բայց պատիժս ստացայ, եկած եմ ահա խնդրելու որ ներէք կոպտութեանս ... խնդրեմ ... :

— Ներելու ոչինչ կայ, պատասխանեց Իսիս: Այն ատեն գործեցիր այնպէս ինչպէս որ յարմար նկատեցիր: Ասկէ ետք աւելի ուշիմ, աւելի ազնիւ ըլլալ աշխատէ և զիտցիր թէ սէրն ու կարեկցութիւնը աւելի կ'արժեն քան չարամտութիւնն ու դառնութիւնը:

— Կերպով մը ծառայութիւն մը ընել, մեղքս քաւել կարելի չէ՞ ինձ, հարցուց կինը աղաչանօք:

— Բան մը կրնաս ընել, ըսաւ Իսիս: Այսօր այս խեղճ կնկան սպառնացար վտառել զինք իր սուռէն, որ իրեն շատ թանկագին է: Եւ իսկ այդ խօսքերդ և որպէս նշան անկեղծութեանդ, այս սուռը իրեն նուիրէ: Վա-

զը հռչակէ այդ նուիրատուութիւնը, որ ամէն ոք խմանայ ու ճանչնայ բարեւտութիւնդ և առատաձեռնութիւնդ:

Քաղաքապետին կինը նախ յանկարծակիի եկաւ Իսիսի պահանջը լսելով: Իսիսի պէս մէկէ մը ներողութիւն խնդրել և կամ հատուցում մ'ընել հասկնալի էր, բայց գեղջկուհիէ մը շնորհք խնդրել, իր խօսքերը ետ առնել ... այդ չէր ակնկալել: Բայց մտածելով որ առտուան իրենց խօսակցութեան ոչ մէկը ներկայ էր, խորհեցաւ թէ գեղջկուհիին լեզուն կապելու ուրիշ միջոց չկար եթէ ոչ ընդունիլ Իսիսի պահանջը:

— Եթէ այս առաւօտ պատահած բաները մոռնայ և խոստանայ ձեզի, չարութեանս վրայով մարդու բան չըսել, ես ալ իմ կողմէս չարիք չեմ կամենար իրեն և առ ի երախտագիտութիւն որ ձեզ պատուապարեց, այս սուռը կը նուիրեմ իրեն և իր որդւոց, ցկեանս վայելելու համար:

— Այդպէս թող ըլլայ, ըսաւ ի-
սիս: Առտուան խօսքերդ պիտի չյիշե-
ան, ընդհակառակը միշտ լաւ պիտի
խօսի վրադ:

Այս երաշխիքին վրայ քաղաքա-
պետին կինը տուն վերադարձաւ, իսկ
դեղջկուհին իսիսին ոտքերուն ինկած,
համբուրեց և ուրախութեան արցունք-
ներով թռչեց զանոնք:

ՄԵՐ ՅԱՋՈՐԴ ԹԻԻԻՆ ՄԷՋ

ԿՈՐԴԱԼ

ՀՕՐԸՍԻ ՄԱՀԸ

ՕՍԻՐԻՍԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ՅԱՐՈՒԹԻԻՆԸ

ՀՕՐԸՍ ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆԱՑԱԾ ԿԸ ՊԱՏՐԱՍ-
ՏՈՒԻ

ՊԱՏԱՆԻՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԸ, չորրորդ բարձր, հասցեն
36 - 48, մամլոյ տակ են եւ կը հրատարակուին յաջոր-
դաբար: Փնտել Գրականագետներու եւ Ցուիչներու մօտ:

Կը հրատարակուի ամէն շաբաթ

Հասք ձեռք 1 Ե.Դ.

ԿԱՆՆԻԿ Բաժանորդագրութիւն 12 քիւր 10 Ե.Դ.

Արտասահման 12 քիւր 10 Ֆրանկ կամ 50 սեմք

Հասցէ՝

“SAHAG - MESR
25, Sharia Tewfik, (

<< Ազգային գրադարան

NL0376185

73.294

204
507-2

ⲙⲓⲗⲓ

ՏՊԱՐԱՆ «ՍԱՀԱԳ-ՄԵՍՐՈՊ»
SAHAG-MESROB PRESS
25 SH. TEWFIK, CAIRO